

עבודה זרה נב

רישא	עבודת כוכבים שהיה לה גינה או מרחץ	נהנין מהן שלא בטובה, ואין נהנין מהן בטובה
סיפא	היה שלה ושל אחרים	נהנין מהן בין בטובה ושלא בטובה

הנבה אביי של הרישא: אמר אביי: בטובה - בטובת כומרין, שלא בטובה - שלא בטובת כומרין, לאפוקי טובת עובדיה דשרי.

הבנה אחרת של דברי אביי: איכא דמתני לה אסיפא: **היה שלה ושל אחרים - נהנין מהן בטובה ושלא בטובה**; אמר אביי: בטובה - בטובת אחרים, שלא בטובה - שלא בטובת כומרין.

הבדל בין 2 האפשרויות: מאן דמתני אסיפא כ"ש ארישא, ומאן דמתני ארישא, אבל אסיפא כיון דאיכא אחרים בהדה, אפי' בטובת כומרין נמי שפיר דמי.

המשנה	ר' ישמעאל	ר' עקיבא
עבודת כוכבים של עובד כוכבים	אסורה מיד	אין אסורה עד שתיעבד
של ישראל	אין אסורה עד שתיעבד	אין אסורה עד שתיעבד

ר' ישמעאל	ר' עקיבא
אכף תאכפון את כל המקומות אשר עבדו עשאוים ולא גמרום, גמרום ולא הביאום, הביאום ולא נשתמשו בהן, יכול יהו אסורים? ת"ל: אשר עבדו עשאוים, שאין אסורין עד שיעבדו, מכאן אמרו: עבודת כוכבים של עובד כוכבים אינה אסורה עד שתיעבד, ושל ישראל - אסורה מיד	עבודת כוכבים של עובד כוכבים אינה אסורה מיד, ושל ישראל - עד שתיעבד
אכף תאכפון את כל המקומות קושי: הא מקומות כתיב! תירוץ: אם אינו ענין למקומות, דלא מיתסרי, דכתיב: אֲרֵיפֶיךָ עַל הַרְיִים - ולא ההרים אלהיהם, תנהו ענין לכלים	הדרשה של עכו"ם
אכף תאכפון את כל המקומות אשר עבדו עשאוים אשר אתם יורשים אותם את ארְיֵיפֶיךָ מקיש אלהיהם לכלים, מה כלים עד שיעבדו, אף אלהיהם נמי עד שיעבדו תגובת ר' עקיבא: את הפסיק הענין	אלוהי ארְיֵיפֶיךָ תִּשְׁרֹפֶנּוּ כֹּאֵשׁ, משפסלו נעשה אלוה. תגובת ר' ישמעאל: ואידך? ההוא מיבעי ליה לכדתני רב יוסף: מנין לעובד כוכבים שפוסל אלוהו? שנאמר: פִּסְיֵי אֲרֵיפֶיךָ תִּשְׁרֹפֶנּוּ כֹּאֵשׁ. תגובת ר' עקיבא: ואידך? נפקא ליה מדשמואל; דשמואל רמי, כתיב: אֲרֵיפֶיךָ תִּשְׁרֹפֶנּוּ כֹּאֵשׁ וזהו עֲרִיפֶיךָ, וכתיב: אֲרֵיפֶיךָ תִּשְׁרֹפֶנּוּ כֹּאֵשׁ, הא כיצד? פסלו לאלוה - אֲרֵיפֶיךָ תִּשְׁרֹפֶנּוּ כֹּאֵשׁ, פסלו מאלוה - אֲרֵיפֶיךָ תִּשְׁרֹפֶנּוּ כֹּאֵשׁ.
ניסיון 1: סברא הוא, מדעובד כוכבים עד שתיעבד, דישראל אסורה מיד קושי: אימא: דישראל כלל וכלל לא! תירוץ: השתא גניזה בעיא, איתסורי לא מיתסרא? דחייא: ואימא: כדעובד כוכבים! ניסיון 2: ואת הטאתכם אשר עשיתם את העל, משעת עשייה קם ליה בחטא. דחייא: אימא: ה"מ למיקם גברא בחטא, איתסורי לא מיתסרא! ניסיון 3: אורו האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה' מעשה י' חרש ויש כסתר, עד שיעשה לה דברים שבסתר תגובת ר' ישמעאל: ההוא מיבעיא ליה לכדרבי יצחק, דא"ר יצחק: מנין לעבודת כוכבים של ישראל שטעונה גניזה? שנאמר: יש כסתר.	הדרשה לעבודה זרה של ישראל
ניסיון 4: תועבת ה' כתיב. תגובת ר"ע: דבר המביא לידי תועבה.	הדרשה לעבודה זרה של ישראל